

Caracterizarea personajului Stefan Tipatescu din opera O noapte furtunoasa scrisa de I. L. Caragiale-prima parte

Personaj principal, static, multidimensional, realizat in maniera realista.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: prin intermediul didascalilor; prin portretul facut de alte personaje; autocaracterizare;

- caracterizare indirecta: prin gesturi, atitudini, mimica, ton; prin propriile actiuni, ganduri si simtiri, prin intermediul mediului social in care traieste; prin relatiile lui cu celelalte personaje; prin nume.

Posesor al unui statut privilegiat, personajul se detaseaza de universul comic-grotesc in care se inverte celelalte personaje ale piesei, permitandu-si o judecata critica si aspra la adresa celorlalti; este deci si purtatorul perspectivei auctoriale (personaj-reflector).

Incadrandu-se aceleiasi tipologii realiste din comediile lui Caragiale, in economia piesei O scrisoare pierduta Stefan Tipatescu este conceput ca un personaj de echilibru dramatic, fiind ferit de caricatura si avand acces la anumite calitati intelectuale si afective.

La adapostul autoritatii politice de prefect al judetului, personajul isi foloseste avantajele in propriile sale manevre si interese, acceptand si micile "ciupeli" ale lui Pristanda, nu neaparat din comprehensiune pentru situatia materiala grea a familiei sale, cat mai ales pentru ca e "om de credinta", "omul nostru". In disperare de cauza, Tipatescu concepe o adevarata strategie si tactica impotriva lui Catavencu, chiar trecand peste lege. De altfel, nu este singurul abuz de putere, caci tot el este cel care cenzureaza depesele de la telegraf, dispunand sa nu mai fie transmis niciun mesaj fara stirea lui. Panica si alerta personajului, unul din cele mai agitate ale piesei, vin din teama de a-si compromite, prin scandal, o situatie politica (aceea de prefect), si una afectiva (slabiciunea pentru Zoe), si nu relatia amicala cu Trahanache, care "stie tot, dar nu crede nimica". Pentru a se salva, face uz de puterea sa: ii da mana libera lui Pristanda, ii ofera lui Catavencu diverse posturi importante care insa nu-l multumesc pe acesta, pentru ca apoi, constient ca alegerile sunt o farsa electorala, o chestiune de optiune a unui grup restrans, si nu de practica democratica, sa cedeze: "Domnule Catavencu, esti candidatul Zoi, esti candidatul lui nenea Zaharia... prin urmare si al meu! Poimaine esti deputat!..."